ANUL 39 — Taxa poştală plătită în numerar conform aprobării No. 3101-690/1940 — Duminică 19 Ianuarie 1941 — Nr. 3

LIBERTATEA

Foaie pentru săteni şi muncitori, întemeiată la Orăştie în anul 1902

Redactor sufletesc: † ION I. MOŢA
Fondator: † Pr. IOAN MOŢA

Cererile de abonare şi banii pentru foaie se trimit pe adresa: Administraţia: „LIBERTATEA" BUCUREŞTI II. Str Popa Savu 56 Telefon: 2.19.74

PREŢUL ABONAMENTULUI:
Pe 1 an 150 lei
Pe 6 luni 75 lei
Pe 3 luni 40 lei
Un număr singur costă 3 lei

Gazeta apare săptămânal sub îngrijirea lui VIOREL TRIFA

Ce învăţăm dela Moţa?

Pentru cinstirea lui Moţa şi Marin s'au făcut Luni 13 Ianuarie slujbe în toată ţara. Cu acest prilej vine din nou în mintea noastră, lupta şi moartea lui Ionel Moţa.

De ce a murit Moţa şi ce învăţăm noi din moartea lui?

Moţa dacă ar fi fost un om ca toţi oamenii, ar fi stat liniştit acasă, s'ar fi dus la Tribunal, ca avocat, pentruca să câştige bani, ar fi scris la gazetă ca să-l cunoască lumea şi ar trăi şi stăazi. Aşa fac cei mai mulţi oameni. Işi văd de ale lor şi nu-şi turbura viaţa pentru altceva decât pentru câştig de bani şi de avere.

Ionel Moţa a fost însă altăceva. El a fost un sfânt între oameni. El n'a trăit numai pentru el ci pentru neamul românesc întreg şi pentru credinţa în Dumnezeu.

De aceia Moţa n'a stat liniştit acasă ci s'a gândit cum să facă mai mult bine pentru ai săi, pentru Românaşii lui de la Orăştie cât şi pentru toţi ceilalţi de dincoace sau de dincolo de graniţele ţării. Când a auzit Moţa că se trage cu mitraliera în obrazul lui Christos, când a văzut că păgânii de comunişti aprind şi batjocoresc casele Domnului, n'a putut sta liniştit ci s'a dus să lupte pentru apărarea creştinătăţii.

A luptat ca un viteaz.

Şi din luptă Domnul l'a chemat la El.

Iară noi îl cinstim ca pe un sfânt al neamului românesc.

Şi învăţăm dela el dăruirea pentru credinţă, neam şi ţară.

Invăţăm dela Moţa că omul care vrea să moştenească viaţa raiului trebue să se ocupe şi de lucrurile sfinte nu numai ale lui. Că ce foloseşte omului dacă face averi de pe spatele aproapelui? Nimic! Ba dimpotrivă, strică foarte mult unei vieţi creştineşti.

Omului foloseşte numai binele pe care îl face aproapelui şi ţării sale.

Unul care stă şi nu-i pasă de ale ţării, acela n'are ce răsplată căuta. Şi cine nu ajută aproapelui în suferinţă iarăşi nu poate fi răsplătit.

Acest fel de oameni n'au învăţat nimic dela Moţa.

De aceia nu vor vedea nici cerurile. Cine vrea să fie plăcut lui Dumnezeu şi ţării să-l urmeze pe Ionel Moţa.

Şi bine va fi de el.

VIOREL TRIFA

Pomenirea martirilor din Spania Ionel Moţa şi Vasile Marin

Intru pomenirea lui Ionel Moţa şi Vasile Marin cei doi eroi ai neamului, morţi pentru apărarea Crucii pe pământul îndepărtat al Spaniei s'a făcut Luni 13 Ianuarie ora 10 dimineaţa un parastas la biserica Sf. Ilie Gorgani.

Au luat parte la această tristă slujbă de pomenire, soţia martirului Ionel Moţa, doamna Iridenta Moţa, cu fiica sa Gabriela doamna Elena Codreanu soţia Căpitanului, doamna Vasile Marin cu părintele eroului, profesorul Ion Zelea Codreanu precum şi comandanţi ai Bunei Vestiri, legionari şi mulţime de români. Spania şi Italia au avut trimişi anume pentru această sfântă pomenire.

LA CASA VERDE

După slujba religioasă, întreaga mulţime a plecat cu automobilele spre Casa Verde.

Aici soseşte şi domnul Horia Sima Comandantul Legionarilor, miniştrii, şi mulţi bărbaţi de seamă dela dela conducerea ţării.

In curte în mijlocul unui pătrat făcut de legionari, treisprezece preoţi au făcut o slujbă religioasă.

S'a făcut apelul martirilor Legiunii: Corneliu Zelea Codreanu, Ion Codreanu, Ionel Moţa, Vasile Marin şi s'au pomenit toţi cei căzuţi în credinţa legionară.

Legionarii cântă apoi „Cu fruntea sus" şi „Sfântă tinereţe legionară".

Fraţiile de cruce au pus o frumoasă şi bogată coroană pe mormântul martirilor.

SEMN DUMNEZEIESC

La urmă, după terminarea slujbei, legionarii au vizitat Casa Verde. Când au ajuns în camera Căpitanului au rămas muţi de mirare. A fost găsit acolo, acum în mijlocul gerului năpraznic, un liliac înflorit.

„Român" şi „legionar"

Legionarii şi-au făcut mulţi duşmani. (Bine înţeles din rândurile oamenilor cu apucături „vechi") pentru faptul de a fi împărţit ţara în două: în legionari şi nelegionari.

Ce eu nu sunt bun român ? Nu sunt cinstit ? Nu-mi iubesc ţara ? Şi oamenii aceştia fac spume la gură de supărare şi se bat în piept că sunt buni români. Dumnealor nu au însă dreptate.

Nimeni nu spune că legionar e una şi român e alta.

Totuşi este o mică deosebire. S'o judecăm.

Fiecare popor are fii răi şi fii buni. Aşa a lăsat Dumnezeu.

Ei bine, FII BUNI AI NEAMULUI NOSTRU SUNT LEGIONARII.

Ei s'au ridicat cei dintâi în contra nedreptăţii, ei au văzut cei dintâi primejdiile care ameninţau ţara şi le-au strigat fără sfială pe la toate răspântiile ca să deschidă ochii tuturor Românilor.

In loc ca Neamul întreg, într'o singură simţire să se alăture Căpitanului ca să dărâme domnia nelegiuiţilor, cei mai mulţi au privit cu nepăsare cum legionarii erau omorâţi şi aruncaţi în închisori ba unii chiar i-au făcut derbedei care vor să turbure liniştea ţării.

Nu numai atât. Dar şi-au plecat capul slugarnici în faţa cârmuitorilor, şi cu sufletul întunecat, au îmbrăcat fel de fel de uniforme caraghioase şi ajutau şi ei, nenorociţii, fără să-şi deie seama, la banditismul şi jaful care domneau asupra ţării.

Se desprind de aici mai multe fapte.

Nu eşti patriot, cinstit, şi nu poţi să spui că vrei binele ţării dacă n'ai ochi să vezi ce fac bine şi ce fac rău conducătorii şi dacă n'ai curajul să le-o spui tare şi răspicat.

Unii poate au ştiut-o, dar n'au spus-o. Cu atât mai rău. Asta înseamnă că aveau frică de ceva: DE MOARTE. VIAŢA LOR PREŢUIA MAI MULT DE CÂT A NEAMULUI. Aici stă marea deosebire între legionari şi ceilalţi români. Legionarii au stat totdeauna gata de moarte pentru binele Neamului. Asta înseamnă că legionarii sunt „mai români" decât toţi românii.

Ei sunt românii aceia din vremurile lui Ştefan cel Mare, Mihai Viteazul, Tudor, Horia, Avram Iancu. Românii aceia care atunci când ţara era primejduită se ridicau cu mic cu mare şi-şi dădeau cu bucurie viaţa, ştiind că jertfa lor ajută neamul să meargă înainte către libertate şi bună stare. Ce poate fi mai frumos de cât să ştii că moartea ta a pus o piatră la temelia unui Neam care se înalţă mai sus. Deosebirea aceasta între legionar şi român se va şterge în ziua când toţi fii acestei ţări vor fi stăpâniţi de acea mare putere de jertfă pe care o au legionarii.

CINE VREA SĂ FIE LEGIONAR, SĂ FIE GATA DE MOARTE IN FIECARE CLIPĂ, PENTRU BIRUINŢA NEAMULUI.

CONST. CONSTANTINIU

Vor ieşi la iveală uneltirile duşmanilor pentru nimicirea Ţării

Jidanii au făcut o societate numită Francmasonerie care uneltea pe ascuns în toate ţările şi care avea drept scop aducerea tuturor popoarelor în robie sub conducerea poporului evreu. Această societate uriaşă a lor se ţinea cu bani mulţi şi tot cu bani mulţi a reuşit să cumpere pe oameni de seamă dela toate popoarele. Germania şi Italia şi-au dat seama primele de primejdia aceasta grozavă şi s'a ridicat contra ei nimicind-o cu desăvârşire. A urmat apoi Spania care a trebuit să plătească mult sânge pentru salvarea ei. Ţara noastră prin prăbuşirea regimului trecut şi alungarea conducătorilor cumpăraţi de jidovi a scăpat de un mare pericol care ameninţa distrugerea Neamului.

Ministrul de Interne a descoperit scrisori şi hârtii de-ale acestei societăţi jidoveşti, pe care le va da în curând prin gazete ca să vadă toţi românii marea primejdie care ne ameninţa. Horia Sima Comandantul Legionarilor a dat un comunicat în care cei ce se simt vinovaţi să nu-şi piardă firea şi să nu mai împrăştie prin ţară tot soiul de zvonuri neadevărate, căci cu aceasta nu fac nici un rău mişcării legionare care merge biruitoare înainte.

Pentru serile de iarnă

O întâmplare cu tâlc

Era, odată, un părinte și avea 12 copii și pe toți îi crescuse el cu ce putuse, uneori

Chiar și cu țâță din sat,
Cu mălaiu de căpătat...

Și se făcuseră toți mari și sănătoși și voinici, de se însuraseră în rândul lumii și ajunseseră la casele lor.

Da'a venit vremea de a îmbătrânit și el, iar baba a închis ochii pentru totdeauna. N'a mai putut bietul să mai rogăduiască nici pentru copii — cari și acum tot mai cereau dela el — dar nici pentru traiul lui.

Ce să facă ? Ca să nu moară de frig și de foame, a cercat pe rând la toți cei 11 feciori, să vadă: vor să-l ție în casă, să-l îmbrace și să-l hrănească ! Da n'a avut noroc, sărmanul: un tată ținuse și crescuse 12 copii; iar 12 copii nu puteau să ție pe un tată.

La care fecior se ducea, îl primia ăla pentru o zi-două și, pe urmă, se pomenia că-l lua la zor.

— Mai du-te, omule, și la alde frate-meu cutare; că ni-s'a urât cu tine, uncheaș hodorog !

Azi așa ,mâne așa... La care s'a dus, tot așa a pățit. Era gata să moară omul pe uși străine, până ce a vrut Dumnezeu că s'a milostivit cel mai mic fecior — Prâsnea — și cu nevastă-sa: l-au primit în casa lor, pentru mai multe zile, i-au dat să mănânce și l-au lăsat să se culce acolo.

Da n'a ținut mult traiul lui; că, bărbatul s'a luat după gura nevestei-sii. Știți D-v., tinerețea nu crede la bătrânețe.

Ca să scape și de uncheaș și de gura lumii — că ea se iută cu scârbă la cei cari nesocotesc nepărinții cari le-au dat viață — a făcut uncheașului, o cocioabă, mai la o parte, să stea acolo, singur, la o bâjă de foc. Iar ca să aibă din ce mânca, știți ce-a făcut ?

Nu i-a mai dat nici strachină nici cenac, nici tipsie, nici farfurie. I-a făcut un blid și i-l-a dat să mănânce din el ,ce s'o îndura să-i aducă nora. Le era greu să-i dea strachină, că uncheșul fiind bătrân, îi tremura mâna și, de poate spărgea ori murdăria strachina....

Și sta bietul uncheaș în cocioba aceia, lângă bâja de foc și mânca terciu din blid și suspina.

Feciorul uncheașului și cu nora aveau un copilaș — unul singur — de vre-o 4 ani, frumos și cuminte, neovie mare, și le era drag ca lumina ochilor. Și copilul scăpa și se ducea, când și când, pe la uncheaș.

Și ce să vezi dumneata ? După 2 zile ,dela mutarea în cocioabă, fuge copilașul din casa tinerilor și el știe unde se duce; că îl caută părinții în sus, în jos, o zi întreagă: că o fi la surată, o fi la cumnata, la lelea, la nenea; ba la Grigoraș, la Gheorghiță — de loc. Par'că intrase în gaură de șarpe.

Tocmai însă, pe sară, când își luaseră nedejdea și, triști nevoie mare, erau gata să se ducă la primărie să spue să dea de veste să-l caute, norocul lor. Iată că dau peste copil, la un vecin. Era ascuns departe de tot la bedreag, tocmai în fundul curții, mai în dos. Și ce socotiți că făcea?

Avea în mână un cuțitaș și scobia de foc, așa cum putea, într'un caftar de lemn.

Părinții când îl văd bucuria lor :

— Ce faci acolo maică ?

— Fac un bid; să aveți din ce să mâncați și voi, când iți fi bătrâni, ca bunicul și-ți sta colo.

Și râdea fața copilului, de bucurie — că făcea și el o treabă.

Hi! Când au auzit așa părinții, au început să plângă amândoi și să-l sărute cu foc.

Apoi ? Rușinați, au chemat în casă pe uncheaș, i-au sărutat mâna și l-au rugat să stea tot cu ei și să mănânce cu ei, din strachină or din farfurie .

— Iartă-ne, taică, că n'am știut ce facem.

Iar d'atunci înainte, uncheașul a trăit ca în raiul lui Dumnezeu — așa i-se părea — până ce l-a chemat Dumnezeu la el.

Despre îmbrăcăminte

Vestmintele bune trebue să ne apere : împotriva frigului, împotriva căldurii, împotriva umezelii și împotriva atingerii cu alte corpuri.

Ca să împiedicăm răcirea corpului, ne îmbrăcăm cu haine făcute din materii care lasă mai cu greu să se piardă căldura corpului nostru. Cu cât o ștofă va fi mai înfoiată, cu atât va fi mai plină cu aer care lasă să se piardă prin el căldura mai anevoe și deci haina va fi mai călduroasă.

Plapumele, flanelele, zeghile, atunci când le luăm întâiu la purtare, sunt călduroase. Cu timpul însă pierd această putere căci se bat și nu mai au aer mult, în țesăturile lor.

Blănile ne apără bine împotriva frigului, căci au mult aer în perii lor.

Iar corpul nostru, ca să mai țină la frig, trebue să-i dăm hrană bogată în materii cari dau căldură, hrană bogată în grăsime, pe care o arde organismul nostru ca să ne facă căldura dinăuntru a corpului. Așa mănâncă niște locuitori cari trăesc în țările înghețate dela miazănoapte. Trebue să știți : hainele nu ne dau căldură, ci păstrează pe aceea care e în corpul nostru.

Când trecem repede dela cald la frig, când ne desbrăcăm și corpul e tare nădușit, or când suntem plouați și nu schimbăm iute priminelele, ne îmbolnăvim. Răceala e mai mult primăvara și toamna, din pricină că atunci vremea e mult mai schimbăcioasă și răceala aduce boale multe: guturai, tuse, aprinderea plămânilor, dureri de gât, de pântece, de dinți, de urechi.

Ca să neapărăm împotriva căldurii, trebue să facem haine din materii care absorb cât mai puțină căldură. Căldura mare poate aduce, uneori, turburări în organism, ba poate aduce și moartea, prin încălzirea corpului întreg și strângerea intregii călduri asupra capului; deci, toți aceia cari stau mai mult în arșița soarelui cu capul descoperit or acoperit cu ceva greu și de culoare închisă, se îmbolnăvesc.

Materia care ne apără mai mult de căldură e cea de bumbac, căci bumbacul are puțină putere de a trage și a trece prin el căldura soarelui și tot bumbacul ajută corpului să piardă cât mai mult din căldură. Hainele albe absorb mai puțină căldură. De aceia vara e bine să purtăm haine de culoare deschisă, să fie ușoare și nestrânse pe corp.

Împotriva umezelii, să alegem hainele cari să poată suge cât mai multă umezeală, cum sunt cele de lână și bumbac; flanela ne apără împotriva umezelii ce ne-o dă nădușala. Încălțămintea să fie potrivită pe picior, să nu fie strâmtă, să nu aibă vârfuri ascuțite și tocuri înalte. Ce bune sunt opincile, cu care la mulți le e rușine ! Rele sunt corsetele care, spre rușinea noastră, au început să le poarte și țărăncile ! Sunt rele că strâng și pocesc corpul fetelor și femeilor — și-l bolnăvesc, nu-l lasă să se desvolte cum l-a lăsat Dumnezeu.

Și, fiindcă e vorba de îmbrăcăminte, să mai vorbim ceva :

Vedem cu durere că fetele și femeile au început să se îmbrace în portul mahalagioaicelor dela orașe, cu stămburi și alte nimicuri, cari nici nu țin cald, apoi le sărăcesc, le fac mai leneșe și bețive, că nu-și lucrează ele ce le trebue ; pe urmă mai încurajează și îmbogățesc pe străini, pe cari aceste putregaiuri nu-i costă mai nimic și cari, din lenea, din prostia, din agonisita, din ticăloșia și din poarsta noastră mândrie și fudulie, duc bune parale în mâinile alor lor; se îmbogățesc și-și bat joc de noi, în blagoslovita țara românească!

Lucrați-vă tot ce vă trebue pentru îmbrăcăminte, în casele d-voastră, cu mâinele d-voastră și din postav sau pânză făcută în casă ! Puneți cânepă și in, creșteți oi și tot felul de vite și veți avea casa îmbelșugată... iar banii, în loc să-i dați străinilor „bani albi pentru zile negre". Ce bine e să ținem la portul ce l-am moștenit dela bătrâni !

Și pentru ca să mai fiți sănătoși, vă mai trebue spălături care să ridice necurățeniile și sudoarea de pe piele; să nu întrebuințăm nici odată dresuri și sulimanuri — cari otrăvesc pielea, o fac pământoasă și fac dinții să cadă; să muncim și să ne ferim de lene, care e mama tuturor răutăților .

Despre hrana vitelor

Cea mai bună hrană care e pentru vitele mari, cum e la noi pâine cu legume alese, sunt grăunțele: de grâu, de orez, de secară, ovăz, porumb, măzăriche. Orzul și ovăzul, mai cu seamă cailor și măgarilor le dă putere. Grăunțele se dau seara și dimineața : cailor nemăcinate; boilor și bivolilor, puțină uruială (urluială).

Altă mâncare bună e lucerna și trifoiul care se dă cailor, verde, iar boilor, bivolilor ș. a., după ce s'a mai uscat că, altminteri se umflă și mor și pățim ca sătenii aceia cari — când le muriau vitele din pricină că mâncaseră din lucerna unuia — l-au dat în judecată, zicând că umblă cu farmece.

Și grăunțele și lucerna să li se dea și iarna și vara, măcar că vara merg la pășune ,că nu le ajunge — și să se dea, mai cu osebire, când facem munca cu ele .

Altă mâncare e fânul, care ar fi bine să li se dea tocat. Pentru ca livezile noastre să ne producă fân mult și bun, ar trebui ca în fie-care primăvară să curățim cum trebue locurile de toate buruenile și mărăcinii și să curățim mușchii, prin ajutorul grapei cu dinții de fier; dacă vrem să avem iarbă și mai bună, să să arăm locurile de pășune ce le avem și să le punem cu porumb or cu grâu, iar pe cele cari până acum le semănăm cu iarbă pentru fân. Sămânța o putem strânge dela ierburile bune, or putem lua puțină de pe la târguri, dar s'o amestecăm, pentru semănat, cu floare de fân.

Se va face și porumbul bun, că e pământul odihnit și vom face și iarbă bună.

Fânul e bine să se dea, vitelor, mai cu osebire primăvara; ca să fie deajuns, să se dea până la 25 kgr. fân în 24 de ceasuri .

Ca să se mai schimbe mâncările — că li se urăște cu un fel — și pentru ca vitele să prindă putere multă, e bine să le mai dăm: sfecla, morcovi, păstârnaci, ale căror rădăcini, spălate bine și tocate mărunt, le dăm amestecate cu pae tocate or cu tărâțe presărate cu sare. Sfeclele și morcovii se dau mai mult la boi și vaci; orzul și ovăzul, la cai; tărâțe și tăina, la oi .

Sfeclele se pot semăna și singure pe loc, iar de nu-l avem pentru ele, semănăm cu orzul și ovăzul și, după strângerea acestor cereale, lăsăm sfeclele până toamna când le scoatem, le rupem frunzele, și le punem la păstrare, în pivnițe, acoperindu-le cu nisip, or de n'avem pivnițe, le acoperim cu pământ.

Se pot da la vite și paele și cocenii de porumb dar să nu ne fie spera in ele, că n'au putere hrănitoare. Cocenii trebuesc dați tocați, pentru ca vitele să-i mănânce cu totul, să nu lase din ei tocmai ce e mai nutritor. Pentru tocarea cocenilor, sunt mașini anume făcute care nu costă cine știe ce parale și ne-ar aduce mare economie în casă.

Pentru capre și oi, nut bune fânurile, tărâțele și făina și mai sunt bune frunzarele, făcute vara în apropierea pădurilor .

Nutrețurile uscate să fie stropite cu saramură, pentru ca să se mai înmoae, să le facă mai cu gust și să se mistue mai ușor.

Să îngrijim apoi să dăm vitelor, sare, că ea le face poft ăde mâncare și le ferește de multe boale. Vitele să nu se dea la pășune prin locuri mlăștinoase, ori prin ierburi pline de rouă, căci se bolnăvesc de plămâni, de ficați, de splină ori de gălbează.

Porcilor să li-se dea dovleci care sunt buni mai cu seamă fierți și amestecați cu tărâțe or cu mălaiu ;să li se mai dea și porumb.

CULEGERI DIN SCRIERILE LEGIONARE

Vasile Marin

ROMANI,

Urmaţi cu sfinţenie gândurile pe care ni le-a lăsat viteazul comandant legionar, mucenicul Vasile Marin.

Toţi tinerii din ţara aceasta să ştie că urmând calea credinţei martirilor vor birui şi vor invia cu neamul lor în contra tuturor asupritorilor, uneltirilor şi loviturilor.

Împărtăşiţi cu sfânta jertfă de sânge a lui Vasile Marin, să stăm drepţi si gata de a ne da sângele nostru în faţa asupritorilor cari ni-l cer. Credinţa legionară va înflori mai mândră şi mai biruitoare cu fiecare strop de sânge mai mult pe care-l vom da senini şi cu sufletul plin de bucurie. Până când neamul biruitor prin Legiune va invia şi va condamna pentru veşnicie pe toţi călăii noştri.

Aşa dar sângele martirilor împarte o lume în două: cei ce vor primi osânda şi blestemul veşniciei, şi cei ce mâine vor birui în slava şi binecuvântarea neamului lor.

CORNELIU Z. CODREANU
20 Februarie, 1937

Neamul nostru n'a trăit prin milioanele de robi cari şi-au pus gâtul în jugul străinilor, ci prin Horia, prin Avram Iancu, prin Tudor, prin Iancu Jianu, prin toţi haiducii cari în faţa jugului străin nu s'au supus, ci şi-au pus flinta în spate şi s'au ridicat pe potecile munţilor, ducând cu ei onoarea şi scânteia libertăţii.

CORNELIU Z. CODREANU

Muncă pentru neam

Mişcarea legionară dă muncii o însemnătate naţională. Nu muncim ca să ne îmbogăţim pe noi, şi cu atât mai puţin ca să îmbogăţim pe alţii ci ca să ne îmbogăţim şi să ne înălţăm neamul.

Suntem o ţară bogată dar cu nenumăraţi oameni săraci, din pricină că bogăţiile ţării se scurg în punga străinilor. În statul legionar bogăţiile ţării vor fi ale statului, adică ale tuturor Românilor.

Din aceste bogăţii după ce se va asigura fiecărui Român un trai omenesc şi o plată dreaptă după munca şi meritele sale ,se vor construi şcoli, biserici, căi de comunicaţie, teatre ,spitale, ateliere sănătoase, fabrici (care să ne salveze de mărfurile scumpe ale strainătăţii) etc., — cu un cuvânt o nouă civilizaţie, a noastră a Românilor după nevoile Românilor şi la indemâna tuturor Românilor.

(Aşa scrie TRAIAN HERSENI în cartea „Mişcarea Legionară şi Muncitorimea").

DRAGOSTEA, temelia Mişcării Legionare

Dragostea este cheia păcii pe care Mântuitorul a aruncat-o tuturor neamurilor din lume. Până la sfârşit, ele se vor convinge, după ce vor fi rătăcit, cercetat şi încercat totul, că în afară de dragostea pe care Dumnezeu a sădit-o în sufletele oamenilor, ca o îmbinare a tuturor însuşirilor omeneşti şi trimiţând-o prin însuşi Mântuitorul Iisus Hristos, care a pus-o deasupra tuturor virtuţilor, nu există nimic care să ne poată da linişte şi pace.

Toate celelalte îşi au rădăcina în dragoste, şi credinţa şi munca şi ordinea şi disciplina.

De aici porneşte mişcarea noastră. Nu ştiu cum să vă îndemn mai mult ca să cultivaţi dragostea şi cei ce comandaţi şi cei ce staţi sub comandă. Ea vă va da posibilităţi nebănuite şi nesfârşite de rezolvare a tuturor problemelor grele cari vi se vor ivi.

Acolo unde nu este dragoste, nu este viaţă legionară. Priviţi un moment această viaţă legionară şi înţelegeţi ce ne leagă pe noi, pe toţi, unul de altul, pe cei mari şi pe cei mici, pe cei săraci şi pe cei bogaţi, pe cei bătrâni şi pe cei tineri.

CORNELIU Z. CODREANU

Mişcarea legionară

Dar să vedem mai de aproape ce sunt legionarii şi pe ce căi vor mântui, ei neamul românesc dela pieire.

Legionarii sunt mai toţi oameni tineri şi nici unul n'a fost vreodată la putere. Ei nu sunt deci pătaţi cu nimic şi nu sunt răspunzători de decăderea ţării. Dar se înţelege, aceasta nu e deajuns. Sunt mulţi în ţara aceasta, cei cari n'au fost la cârma ţării şi care, vai de ţară dacă vor ajunge vreodată!

Legionarii nu sunt însă numai tineri şi fără pată, ei sunt în primul rând oameni care se jertfesc pentru neam ,chiar de pe acum ; jertfă pornită dintr'o mare şi luminată dragoste faţă de tot ce e sfânt, ce e curat şi frumos în lume.

Iubirea legionarilor se îndreaptă către Dumnezeu ,către Rege, către Căpitanul lor ,către camarazi către tot ce e românesc (om, aşezământ, obiceiu credinţă, pământ) şi către toate popoarele care luptă asemenea lor, fără mişelie, pentru binele omenirii. Legionarii nu urăsc decât pe Diavol, pe mişei ,pe cei fără Dumnezeu, pe nelegiuiţi, pe trădători, fie inşi, fie noroade dar ura aceasta izvorăşte din IUBIREA mare pe care o au pentru AŞEZAREA CEA BUNĂ ŞI CURATĂ A LUMII.

Legionarii sunt toţi creştini. Ei cred în Dumnezeu cum au crezut şi strămoţii lor. Ei luptă sub semnul Crucii, sub ocrotirea Arhanghelului Mihail şi sunt, in tot ce fac ostaşii lui Hristos.

Ei nu vor ca neamul românesc să rupă legăturile cu Cerul ,să se îndepărteze de dragostea lui Dumnezeu şi să se facă nevrednic de milă şi izbăvire.

De aceea legionarii înalţă ori de câte ori pot, lăcaşe închinate lui Dumnezeu.

Ei cunosc mângâierea şi întărirea pe care le dăruieşte credinciosului rugăciunea. Şi luptă cu înverşunare împotriva răului, împotriva păcatului.

Ei vor o ROMÂNIE BINECUVANTATĂ DE DUMNEZEU, scăpată de toţi cei fără de lege ,care prin păcatele lor atrag mânia şi pedeapsa lui Dumnezeu asupra neamului românesc.

(Luată din „Mişcarea legionară şi ţărănimea", de TRAIAN HERSENI pag. 14—15.)

Jidanii ne sunt duşmani şi în această calitate ne urăsc, ne otrăvesc, ne omoară.

Conducătorii români cari se aşează pe aceeaşi linie cu ei, sunt mai mult de cât duşmani; sunt trădători.

Pedeapsa cea dintâi şi cea mai cruntă se cuvine în primul rând trădătorului şi în al doilea rând duşmanului.

CORNELIU Z. CODREANU

Legiunea este o organizaţie întemeiată pe ordine şi disciplină.

CAPITANUL

Legiunea apără altarele Bisericii pe cari duşmanii vor să ni le dărâme.

Pământul nostru a fost pământul năvălirilor. El însă n'a cunoscut niciodată în decursul istoriei ca vreo armată să fi ajuns la formidabilul număr al jidanilor de azi. Năvălirile treceau peste noi mai departe; năvălitorii de azi nu mai pleacă. Se stabilesc aici pe pământul nostru într'un număr neîntâlnit până astăzi, şi se prind ca râia în trupul pământului şi al naţiei.

CORNELIU Z. CODREANU

Legionarul este bun creştin

Legionarul crede în Dumnezeu şi se roagă pentru biruinţa Legiunii.

Să nu se uite că noi, poporul român, stăm aici pe pământ, prin voia lui Dumnezeu şi binecuvântarea Bisericii creştine. În jurul altarelor bisericilor, s'au aflat adunată de mii de ori în vremuri de bejenie şi restrişte, întreaga suflare românească de pe acest pământ cu femei ,copii şi bătrâni ,cu conştiinţa perfectă a ultimului refugiu posibil.

Şi astăzi stăm gata — poporul român — în jurul altarelor ca'n vremuri de mari primejdii, pentruca îngenunchiaţi să căpătăm binecuvântarea lui Dumnezeu.

. . . . în şedinţele cuiburilor, cari se ţin în toată ţara Sâmbătă seara se vor face rugăciuni şi se vor îndemna toţi legionarii ca a doua zi Duminecă să meargă la biserică.

Patronul nostru este Sfântul Arhanghel Mihail. Icoana lui trebueşte să o avem în casele noastre şi în vremuri grele să cerem ajutorul lui, şi El nu ne va lăsa niciodată.

(Aşa spune CĂPITANUL în „Cărticica şefului de cuib". Punctul 54).

Țara dela Soare-Răsare

Pământ sărac și oameni de ispravă

La capătul de răsărit al Asiei pe câteva insule sterpe și bătute de valuri, trăiește poporul japonez. Oamenii aceștia au pielea galbenă, mici la stat și ochii aplecați, ceiace le dă o înfățișare de șiretenie.

Firea lor însă nu seamănă de loc cu chipul. Sunt cei mai drepți și mai cinstiți din toate nemurile pământului.

Istoria lor e foarte veche. Acum se îmbracă și se poartă ca și noi, europenii. Dar mai demult aveau apucături foarte ciudate. Costumul lor național este kimonoul, un fel de halat până în pământ, larg și frumos colorat. Il poartă și astăzi, cei care mai țin la vechile obiceiuri. Casele cu mai multe rânduri, in unele regiuni sunt făcute dintr'un fel de carton. Asta, din cauza cutremurelor dese care bântue țara.

OAMENII CEI MAI VITEJI

Japonezii sunt cei mai viteji și mai patrioți oameni. Cea mai mare fericire pentru un japonez este clipa când poate să moară pentru țara lui Dacă un comandant intr'o luptă face o mică greșală care aduce nu cine știe ce pagube mari, el își dă singur moartea. Și anume își înfige un pumnal în stomac. Este cea mai mare onoare la care poate râvni un japonez.

RĂZBOIUL CU CHINA

Țara lor era prea mică și prea săracă că să poată trăi. Alături de ei se întindea marea împărăție a chinejilor. Sunt 400.000.000 de chinezi. Acest uriaș popor ajunsese o unealtă a englezilor și a jidanilor. Japonezii au vrut să trăiască în pace cu ei, dar să le deie și lor din pământul mult pe care îl au. Chinezii n'au vrut. Atunci a început războiul, care s'a terminat acum câteva luni. Japonezii au cucerit mult pământ și chinezii au murit ca muștele. Dar nu se prea cunoaște la numărul lor așa mare.

PRIETENIA CU GERMANIA

Japonia a luptat pentru aceleași scopuri ca și Germania. Pentru onoare, pentru hrană și pentru distrugerea puterilor răului. Era firesc deci ca aceste două popoare să fie prietene. Astăzi împreună cu Germania și Italia alcătuesc cea mai mare forță a lumii și luptă împreună contra imperiului englez și a prietenilor Angliei pentru ca să facă o nouă ordine în lume. Ordine sprijinită pe dreptate și omenie.

Ce vrea America

Domnul Roosevelt președintele Americii a ținut o cuvântare în care a spus că țara sa este în primejdie din cauza războiului din Europa. A mai anunțat și mărirea ajutorului dat Angliei. Iată însă care este adevărul. Domnul Roosevelt s'a pus în slujba jidanilor care văd cu spaimă cum s'a nimicit domnia lor în Europa și mai vor să scape măcar Anglia unde se simt ca la ei acasă. Nu America este amenințată ci jidanii sunt pe moarte. Intre domnul Roosevelt și poporul american nu este înțelegere. Astfel de mult America ar fi intrat în războiu contra Germaniei. Astăzi lucrul acesta e mai greu și din cauza prieteniei Japoniei cu Germania. După cum scrie în tratat dacă o țară atacă Germania și Italia intră și Japonia în războiu contra acelei țări. Și japonezii deabia așteaptă să se răfuiască cu Americanii. Nu se știe ce va fi până la urmă. Insă nici America și nici o altă țară din lume nu va mai putea salva Anglia și domnia jidovilor dela pieire.

Războiul în lume

In Grecia și Marea Mediterană

Grecii sunt ajutați de Englezi și pe uscat și pe mare în războiul împotriva Italiei. Totuși ultimele comunicate italiene arată o mulțime de pierderi făcute dușmanului.

Numeroase vapoare au fost atinse și scufundate.

O companie italiană a surprins și a pus pe fugă un batalion inamic, ocupându-i poziția. O divizie italiană a înaintat și respins două divizii grecești foarte bine înarmate.

In ultimul timp a venit să lupte alături de italieni, un corp de aviație german.

In canalul Siciliei avioane germane și vapoare italiene au dat o mare luptă victorioasă împotriva englezilor.

Mai multe vapoare au fost scufundate.

Aici s'a dovedit încă odată priceperea, istețimea și curajul aviatorilor germani.

COASTELE ANGLIEI PUTERNIC BOMBARDATE

In zilele acestea avioanele germane au continuat atacul împotriva Angliei. Partea de miazăzi a fost răvășită de bombe. S'au produs numeroase incendii. Populația este din ce în ce mai îngrozită. Nimic și nimeni nu poate rezista avioanelor germane.

S'au aruncat din avioane mine în fața porturilor engleze, pentru împiedicarea intrării vapoarelor.

Anglia cere mereu ajutorul Americii. A ajuns la mare strâmtoare. America însă nu are material de războiu, atât cât trebuie Angliei, deabia acum trebuie să-l fabrice.

Să nu fie însă prea târziu.

Știrile săptămânii

M. S. REGELE A DECORAT PE DOMNUL HORIA SIMA. — Majestatea Sa Regele Mihai I a binevoit să deie Domnului Horia Sima Comandnatul Legionarilor „ordinul „Steaua României" în gradul de Mare Ofițer.

* * *

PENSII MĂRITE. — Văduvele necăsătorite, orfanii și părinții urmași, ai militarilor grade inferioare (soldați, caporali și sergenți) omorâți în războiu ,sau în timp de pace în serviciu comandat vor primi pensiile mărite cu aproape jumătate, cu începere dela Ianuarie 1941.

Refugiații din pământurile date, vor prezenta titlurile de pensie, iar în locul certificatelor de domiciliu, vor da o declarație asupra domiciliului avut la 1 Ianuarie 1932.

* * *

ȘCOALA DE AVIOANE LEGIONARĂ. — S'a reînființat școala de aviație „Mircea Cantacuzino", care a fost nimicită în cursul prigoanei pentrucă era legionară.

Școala este condusă de un comitet având în frunte pe domnul Radu Mironovici.

Școala de aviație „Mircea Cantacuzino" rămâne singura școală de aviație legionară.

* * *

NELEGIUIREA GRECILOR. — In orașul Florina, Grecii au transformat o biserică în depozit de munițiuni.

Nici nu se putea mai mare nelegiuire față de Dumnezeu. Dar pedeapsa le-a venit. De curând italienii au atacat cu avioanele orașul Florina. O bombă a căzut pe biserică care a făcut explozie și a sărit în aer. Peste 200 de soldați care erau cantonați în apropierea bisericii, au fost omorâți.

Populația e nemulțumită din cauza batjocurii făcute de trupele grecești.

* * *

FOC MARE IN AMERICA. — Intr'un cartier din marele oraș american New-York a izbucnit un puternic foc care a nimicit peste 100 de case și amenință să se întindă din cauza vântului mare.

Printre clădirile arse sunt și 3 case de acelea cum fac americanii cu multe rânduri.

* * *

LONDRA BOMBARDATĂ.— Duminică seara, îndată după lăsarea întunericului ,valuri de aeroplane germane de luptă și-au luat zborul și au atacat puternic Londra și alte orașe engleze. Atacul a produs pagube foarte însemnate.

* * *

ANGLIA N'ARE HRANĂ. O știre din Anglia arată că porția de carne care se cuvine fiecărui englez a fost din nou micșorată. La fel s'a întâmplat și cu alte alimente.

Inseamnă că poporul englez o duce greu. Vapoarele nu pot să mai transporte alimente din cauza submarinelor germane. Se spune că marinarii englezi preferă să stea la închisoare decât să se mai sue pe vapor. In curând Anglia va fi amenințată de o nouă primejdie. Lipsa de marinari.

FAPTA DOMNULUI GENERAL ANTONESCU. Miniștrii au strâns o sumă de bani (69.000 de lei) cu care voiau să cumpere un dar domnului general Antonescu, de Sf. Ion. Domnul General a rugat însă ca suma să fie trimisă Consiliului de Patronaj pentruca din ea să fie ajutorați oamenii săraci.

* * *

MAREȘALUL GOERING ÎMPLINEȘTE 49 DE ANI. — Mareșalul Goering comandantul aviației germane a împlinit 48 de ani.

Toate gazetele germane publică poza mareșalului și frumoase cuvinte despre măestria cu care conduce atacurile aviației contra Angliei și despre viața lui plină de fapte mari pentru binele poporului german.

* * *

PUTERNIC CUTREMUR IN TURCIA. — In cursul nopții de 11 Ianuarie a avut loc la Smirna în Turcia un foarte puternic cutremur de pământ. S'au prăbușit numeroase case. Din fericire n'au murit oameni.

Sunt numai pagube materiale. Cafenelele și cinematografele erau deschise și lumea a dat năvală pe străzi. Cutremurul a durat foarte puțin.

* * *

AMERICA N'ARE ARME DESTULE. — Se vorbește mereu de ajutorul pe care America î-l dă Angliei în avioane ,vapoare și arme. Nu vedem cum va fi dat acest ajutor deoarece însăși America n'are arme destule. Până acuma oamenii de stat americani țin cuvântări și arată că America va face nu știu câte zeci de mii de avioane și sute de vapoare. Va face. Dar deocamdată nu le are. Și până le va face ,vedem că războiul se va termina cu victoria Germaniei adică a dreptății și libertății.

* * *

MARI ADUNĂRI LEGIONARE. Duminică 19 Ianuarie 1941 vor avea loc mari adunări legionare în toate orașele țării în care se va trata de reprezentanți ai Legionarilor despre: Lupta Germaniei și Italiei pentru stabilirea unei noui ordine în Europa. Ordinul a fost dat de către Horia Sima, comandantul legionarilor.

* * *

SCHIMB GERMANO-ROMAN. Guvernul român a aprobat exportul liber a 35 cai de rasă din proprietatea germanilor plecați din Bucovina de Sud. Pe de altă parte, ministerul de agricultură a fost împuternicit de a aduce din Germania tauri în valoare de 10.000 de mărci.

* * *

GERMANIA ARE FIER ȘI CĂRBUNE. — De foarte mare însemnătate pentru un popor este astăzi fierul și cărbunele. Cine le are este puternic. Germania deși săracă în fier și cărbune a izbutit să nu le ducă lipsa datorită muncii încordate a poporului. Mareșalul Goering a ținut o cuvântare în care arată că având acum aceste 2 minereuri fabricile de arme nu stau degeaba și victoria le este asigurată.

Imprimeriile „FRĂȚIA ROMÂNEASCĂ" Str. Aristide Demetriad 2 — București. Telefon: 5.89.00